

ПОДІЮК Іван Михайлович (31. 05. 1896, с. Кобаки, нині Косівського р-ну Івано-Франківської обл. — 28. 12. 1979, м. Сіракузи, шт. Нью-Йорк, США) — військовий і громадсько-культурний діяч, лікар, публіцист, письменник, меценат. Батько [Г. Подюк-Клюфас](#), дід [У. Клюфас-Бартошик](#). 1914 закінчив Вижицьку гімназію (нині Чернівецька обл.). Того ж року став добровольцем легіону УСС, воював у сотні *І. Коссака*. Учасник битви за г. Маківка (1915). 2 листопада 1915 під час боїв за с. Семиківці (нині Тернопільського р-ну Тернопільської обл.) отримав поранення. Того ж місяця потрапив у російський полон, звідки визволився всередині 1916. Брав участь у боях за г. Лисоня. Від листопада 1918 — доброволець УГА. Від січня до травня 1919 проходив навчання в старшинській школі УГА в м. Коломия (нині Івано-Франківської обл.), де отримав чин хорунжого УГА. Згодом був підвищений до звання четаря за участь у боях проти більшовиків та денікінців на Наддніпрянщині. 30—31 серпня 1919 призначений комендантом Ланцюгового мосту в Києві. Тут його 1-а чета 2-ї сотні 2-ї Коломийської бригади 3-го корпусу УГА повинна була стримувати денікінців та більшовиків. Восени 1919 хворів на тиф. Весною 1920 служив у ЧУГА. Після переходу її 2-х бригад на бік Армії УНР та польських військ у квітні 1920 перебував у полоні впродовж року в польському концтаборі в м. Тухоля. 1921 повернувся до рідного села, згодом емігрував до м. Грац (Австрія), де

здобував лікарську спеціальність. Підтвердив диплом у Польщі. 1926—28 мав лікарську практику у Львові, також мешкав у с. Белелуя, 1929—44 — у м. Снятин (обидва — нині Коломийського р-ну). Був близьким другом та особистим лікарем В. Стефаника та Марка Черемшини. У 1930-х рр. — лідер Фронту національної єдності в Снятинському пов. Як лікар часто вдавався до меценатства, зокрема допомагав ліками, безкоштовно лікував жителів Снятина та довколишніх сіл. Був активним дописувачем видань «Діло», «Нова зоря» та «Батьківщина», автором новел і мемуарів, опублікованих у літературному альманасі «Слово». З приходом радянської влади восени 1939 заарештований органами НКВС за сфабрикованим доносом. Звільнений за браком доказів. Влітку 1941 виконував обов'язки голови Снятинської повітової ради. Невдовзі заарештований гестапо й етапований у Станіслав (нині Івано-Франківськ). Звільнений за сприяння його колишнього пацієнта офіцера гестапо О. Рікріха. 1944 емігрував з родиною, спершу проживав на Закарпатті та в Словаччині, згодом в Австрії. 1945—48 перебував у таборах для переміщених осіб у Німеччині. Від 1948 — у США. 1952 нострифікував лікарський диплом в м. Олбані (шт. Нью-Йорк) та відкрив приватну лікарську практику в Сіракузах. Член і голова відділів Українського лікарського товариства Північної Америки та Українського конгресового комітету Америки в Сіракузах. Брав участь у діяльності Об'єднання бувших вояків українців в Америці. Державним Центром УНР в екзилі нагороджений воєнним хрестом УНР (1964) та бойовим хрестом УСС (1965). Був дописувачем газет «Свобода» (США) та «Вільне слово» (Канада), журналів «Вісті Комбатанта», «Снятин». Частина його творчої та мемуарної спадщини про життя в Снятині й на еміграції залишилася неопублікованою.

Рекомендована література

1. Касіян С. Вогонь родиться з іскри... Торонто, 1967;
2. Бажанський М. Вічно житимуть... Постаті від зарання історії, аж до найновіших часів: Біограф. слов. Детройт, 1984;
3. Пундій.

[А. В. Бойда](#)

Бібліографічний опис:

Подюк Іван Михайлович / А. В. Бойда // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891348>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).